

Malda – už Amžinybėn iškeliavusį ganytoją

KLIER. ANDRIUS TARVIDAS

Sigito Varno nuotraukoje – Tešių vyskupas Antanas Vaičius (1926–2008)

Lapkričio 25 dieną Telšių šv. Antano Paduviečio katedroje prisimintas šviesios atminties vyskupas Antanas Vaičius (1926–2008), daug metų tarnavęs Telšių vyskupijos tikintiesiems. Į mirties metinių paminėjimą buvo susirinkęs gausus būrys tikinčiųjų, tarp jų buvo daug dvasininkų.

Arkvyskupas S. Tamkevičius šventina antkapinį paminklą ant vyskupo Antano Vaičiaus kapo. Antano Šneideraičio nuotrauka

Vyskupo mirties metinių proga šv. Mišios buvo aukojamos Katedroje. Išskilingai liturgijai vadovavo Lietuvos vyskupų konferencijos pirmininkas, Kauno arkivyskupas metropolitas Sigitas Tamkevičius SJ, koncelebravo kiti svečiai vyskupai: Kaišiadorių vyskupas Juozas Matulaitis, Vilkaviškio vyskupas ordinaras Rimantas Norvila, Panevėžio vyskupas ordinaras Jonas Kauneckas, Vilkaviškio vyskupas emeritas Juozas Žemaitis MIC, Panevėžio vyskupas emeritas Juozapas Preikšas bei dabartinis Telšių ganytojas Jonas Boruta SJ. Taip pat Eucharistiją šventė ir nemažas būrys vyskupijos dvasininkų, kurių daugelį kunigiškajai tarnystei pašventino būtent a. a. vyskupas A. Vaičius.

Šv. Mišių pradžioje susirinkusiuosius pasveikino Telšių vyskupas ordinaras J. Boruta SJ, kuris papasakojo apie velionio vyskupavimo laikotarpį, primindamas jo tarnystės metais ypač aktualias temas: sakramentinio gyvenimo būtinybę, siekį kovoti su priklausomybėmis, ypatingai alkoholizmu, kuris yra daugelio šeimų, o

kartu ir visos visuomenės problemų šaltinis. „Vyskupui Antanui Vaičiui nebuvo svetimos šios problemos, jis rūpinosi Bažnyčia“, – pasakė J. Boruta SJ.

Eucharistijai vadovavęs arkivyskupas metropolitas S. Tamkevičius susirinkusiesiems pamokslu metu kalbėjo, kad žemaičiai niekada nepamirš trijų vyskupų – Motiejaus Valančiaus, Vincento Borisevičiaus bei Antano Vaičiaus. „Jie visi tarnavo Bažnyčiai labai sunkiais laikais, kai tikintieji pasauliečiai ir kunigai buvo engiami bei persekiojami [...]“.

Sekdamas popiežiaus Benedikto XVI kalba, pasakyta šių metų rugsėjo 12 d. konsekruojant penkis vyskopus, arkivyskupas S. Tamkevičius SJ pakartojo Šventojo Tėvo mintis: „Dievas iš gero tarno tikisi ištikimybės, protingumo ir gerumo. Ištikimas kunigas ir vyskupas visuomet mąsto ne apie savo naudą ar populiarumą, bet kaip padėti žmonėms pažinti ir pamilti Kristų. [...]“

Svečio teigimu, kunigas ir vyskupas privalo protingai tarnauti Bažnyčiai. Tai skatina visuomet ieškoti tiesos ir gėrio. Tačiau būtina naudotis ne pasaulietišku gudrumu, kuris reiškiasi kaip pataikavimas, veidmainystė, yra netsiejamas nuo karjerizmo ir kitokių labai garbingų išskaičiavimų, o evangeliniu protingumu, kuris neatsiejamas nuo nuolankumo ir visuomet kviečia klausytis Dievo žodžio, savo sąžinės balso, o suklydus – kviečia greičiau daryti atgailą.

Galiausiai metropolitas paaiškino, jog ši pašvęstoji tarnystė negali stokoti gerumo, kuris, anot jo, turi būti panašus į gerumą paties Kristaus, kuris pamatydavo nelamelį bei nusidėjėlį, bet, kai reikėdavo, nepagailėdavo ir karčių žodžių. „Žmogus tikrai geras yra tiek, kiek jis yra atsigręžęs į Dievą, kiek tarp jo ir Dievo yra glaudi vienybė. Natūralus, į Dievą nesiremiantis gerumas kartais būna net prazūtingas“, – tikino vyskupas.

Homilijos pabaigoje arkivyskupas pridūrė, jog būtent tokį vyskupą A. Vaičių atsimena Žemaitijos tikintieji – kaip išmintingą, gerą ir ištikimą ganytoją, sakiusį gerus ir padrašinančius žodžius ir liudijusį juos savo gyvenimu, t. y. tvirtai ir ištvermingai gynusį savo tikinčiuosius.

Pasibaigus šv. Mišioms, a. a. vyskupo A. Vaičiaus atminimas dar kartą pagerbtas prie velionio kapo Katedros šventoriuje giedant „Viešpaties angelo“ maldą. Šventoriuje arkivyskupas S. Tamkevičius pašventino antkapinį paminklą ant vyskupo A. Vaičiaus kapo. Šį paminklą, kuriame pavaizduotas žemaičių mylimas Rūpintojėlis, iš akmens iškalė prof. Antanas Kmieliauskas.